

PO TAURAGNŲ DANGUM

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2012 liepa Nr.39

Nuotraukoje: liepos 6 d. 21 val. Giedame „Tautišką giesmę“.

Liepos mėnesio jubiliejai Sveikiname!

Valda Žebelienė

50 metų sukanka tauragniškiui **Broniui Balsiui**
ir **Vitalijai Jučienei** iš Klykių kaimo;

70 metų jubiliejų švenčia **Vanda Vaičiūnienė** iš
Balčių ir **Aldona Bilaišienė** iš Bernotiškio kaimo;

85 – erių metų sukaktį švenčia

Teklia Grašytė iš Beržatilčio;

95 – eri sukanka **Agotai Jalinskienei**
iš Sėlės kaimo.

*„Kad svarbūs sumanymai būtų sėkmingi!
Kad visad pavyktų pradėti darbai! Kad
brangūs Jums žmonės būtų laimingi!
Draugams atviri būtų Jūsų namai! Jėgų kad
nestigtų! Širdies kad neslėgtų! Kad visad ir
viskas Jums būtų gerai!“*

Prasminga šventė Tauragnuose

Po lietaus pagaliau nušvito saulutė ir sušildė žemę. Išaušo gražus liepos 6-osios, Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo dienos, rytas. Atrodė, pati gamta pajuto šventę. Ir žmonės, tapę linksmesni, būriais traukė į Tauragnų kultūros centrą. Kaip ir kiekvienais metais, ten vyko renginys, skirtas Valstybės dienai.

Tauragnų krašto muziejuje naują parodą pristatė Utenos kraštotyros muziejaus darbuotoja Bronė Juknevičienė. Ji pasveikino visus susirinkusius su Valstybės diena ir pasidžiaugė, kad dabar labai graži proga pristatyti garbių kraštiečių - Danutės Kunigėlytės – Marcinkevičienės surinktas fotografijas ir Romualdo Šimkūno drožybos darbus. Įdomi

Garbės pilietės juosta – Aldonai Driukienei

paroda, tikrai verta dėmesio. Parodos atidaryme dalyvavo ir Utenos kraštotyros muziejaus direktorė Lilija Jovarienė, kuri pristatė naują Tauragnų muziejaus darbuotoją – Gražiną Grašienę.

Po valandos Tauragnų kultūros centro salėje prasidėjo renginys „Šalis ta - Lietuva vadinasi“. Sveikinimo žodį tarė seniūnas Alvydas Danauskas, Utenos r. savivaldybės tarybos narys Osvaldas Katinas. Buvo sugiedota „Tautiška giesmė“. Seniūnas pastebėjo, kad kai kur per renginius leidžiamas himno įrašas, o susirinkusieji sustoję tik pasiklauso, ir pasidžiaugė, kad Tauragnuose visi labai nuoširdžiai giedoja valstybės himną.

Svarbiausias šventės momentas - Tauragnų krašto garbės piliečio vardo suteikimas. Šiais metais jis suteiktas ilgametei Tauragnų ambulatorijos medicinos darbuotojai Aldonai Driukienei. Aldoną Driukienę sveikino didžiulis būrys artimųjų, buvusių bendradarbių ir draugų, įteikdami glėbius gėlių.

Algimantą Čaplinską sveikina Neringa su mama

Tauragnų bažnyčios vargonininkė Jolanta Jurgelevičiūtė jai sudainavo dainą. Savo ir draugų vardu žodį tarusi Sofija Tilvytienė akcentavo Aldonos Driukienės gerumą, nuoširdumą, nesavanaudišką pagalbą žmonėms, kartu pažymėdama, kad prie to daug prisideda ir Aldonos vyras Alvidas.

Seniūnas Alvydas Danauskas paskelbė, kad Tauragnų krašto Garbės piliečio vardas taip pat suteikiamas Algimantui Čaplinskui, kuris labai rūpinasi Neringos Kirkaitės gydymu. Jis finansuoja kelionės ir gydymo išlaidas Baškirijos sostinėje Ufoje, kur gydytojai bando grąžinti mergaitei regėjimą. Tos kelionės ir gydymas kainuoja didžiulius pinigus. Pasveikinti savo geradario skubėjo Neringutė su mama, nešinos rožių puokšte. Daugeliui moterų net ašaros rito si skruostais.

Seniūnas abiems Garbės piliečiams įteikė pažymėjimus, bendruomenės pirmininkė Danguolė Grabauskienė užrišo juostas, kultūros centro koordinatorė Jūratė Šinkūnienė uždėjo ažuolo lapų vainikus. Abu naujuosius Garbės piliečius sveikino ir Utenos r. savivaldybės tarybos narys Osvaldas Katinas, Kultūros skyriaus vyr. specialistė Zita Mackevičienė. Vietinės dainininkės abiems apdovanotiesiems paskyrė dainą.

Prasidėjo šventinis koncertas. Šoko Utenos mokytojų folklorinis ansamblis „Levindra“, vadovaujamas Audingos Kvaselytės. Dainavo tauragniškių moterų vokalinis ansamblis, vadovaujamas Vilmos Valienės. Išgirdome Jolantos Jurgelevičiūtės atliekamą dainą. Kalbėjo „Versmės“ leidyklos redaktorė Jūratė Baltrukaitienė, kuri pristatė prieš keletą metų išleistą monografiją „Tauragnai“. Renginį vedė Danguolė Grabauskienė. Skambėjo lietuvių poetų eilės.

Koncertui pasibaigus koordinatorė Jūratė Šinkūnienė padėkojo šokėjams, dainininkėms bei jų vadovėms. Įteikė gėlių ir saldžius prizus.

Išsiskirsčius žiūrovams Garbės piliečiai, jų artimieji ir koncerto dalyviai buvo pakviesti prie vaišių stalo, už kurį esame dėkingi Utenos vartotojų kooperatyvo „Aibė“ pirmininkui Robertui Mieliauskui. Algimantas Čaplinskas paprašytas atsinešę gitarą ir kartu su susirinkusiais sudainavo nemažai puikių dainų. Tai buvo labai šaunus koncerto tęsinys.

Scenoje – „Levindra“.

Bendra daina

Rita Aleknaitė - Pundzienė

Stugliai – mieliausias širdžiai kraštas

Kaip greitai prabėgo metai nuo pernykščio Stuglių kaimo susitikimo. Išlikę prisiminimai, smagi nuotaika paskatino vėl imtis iniciatyvos organizuoti susitikimą, kad stugliškiai suvažiuotų iš įvairių Lietuvos kampelių pabendrauti, pabūti gimtinėje. Jau drąsiau galima teigti, kad šie susitikimai tampa tradicija.

Visada smagu, kai iš tolesnių kraštų atvykę sveteliai būna gražiai, šiltai priimami kaime tebegyvenančių žmonių, todėl vėl daug rūpesčių turėjome laukdami atvykstančių. Triūsėme visą savaitę. Šį kartą susibūrimo vietai pasirinkome seną, buvusį Stuglių kaimo kultūros namų pastatą (nors jis jau turi naujus šeimninkus). Jį tvarkėme, puošėme, kad galėtume ramiai po Šv. mišių susirinkę pasišnekučiuoti, pailsėti, pasidžiaugti savais, iš Stuglių kaimo kilusiais žmonėmis. Kad susitikimas įvyktų, daug

triūso įdėjo Danutė Kučinskaitė, Aldona Tartilienė, Kazimieras Musteikis, Nijolė Maniušienė. Pastaroji mūsų kaimo kryžių papuošė vainiku, nupintu iš mirtų.

Ir išaušo mūsų lauktas šeštadienis. Prieš Šv. mišias visi stugliškiai lankėme saviškių, išėjusių į amžiną poilsį, kapelius. Sukalbėjome poterėlius, uždegėme žvakutes. Dėkingi esame mūsų klebonui kanauninkui Broniui Šlapeliui, visam bažnyčios chorui už aukotas Šv. mišias. Nebuvo pamiršti ir kaimo kapeliai – aplankę juos pradėjome rinktis į sutartą vietą. Visus stugliškius pasitikome su namine duona, druska, savo kaimo šaltinio

vandeniui ir skambiomis Vilmos Valienės akordeono melodijomis. Kiekvienas pasirašėme stugliškių knygoje. Mūsų buvo 60.

Džiaugėmės, kad atvyko mūsų visų laukiamas seniūnas Alvydas Danauskas. Jis pasveikino stugliškius ir pavaišino atsivežtu skaniu pyragu. Vėliau buvo pristatytas filmukas apie Stuglių kaimą, o jame nufotografuotos visos mūsų kaime esančios trobos – jų 33. Ši sunkų darbą (apžėlę laukai, prieiti prie sodybų kai kur sunku, pusė gryčelių, deja, negyvenamų) dirbo mūsų A. Tartilienė su dukromis Kristina ir Jovita. Ačiū joms. Žiūrėdami šį filmuką gavome ir užduotį – pasiskirstėme į penkias komandas ir turėjome atspėti šių kaimo sodybų šeimininkus. Žiūrėjome susidomėję, o pašnibždomis girdėjosi klausimai: „Kieno čia?“. Eiliškumo tvarka rašėme ant lapelių, spėliojome. Komisija išrinko geriausią kaimo sodybų žinovę – Angelės Bikelytės – Medinienės komandą, kuri tik šešių sodybų neatspėjo. Jos komandai seniūnas įteikė apdovanojimą – medali, išdrožtą Stugliuose gyvenančio Regimanto, ir ką tik surištą vantą.

Šventė tęsėsi, visi vaišinosi pačių atsineštais skanumynais. Buvo norinčių ir pasisakyti – savo prisiminimais dalijosi Aldona ir Birutės Linkaitės. Viena iš jų atvyko net iš Kuršėnų (Šiaulių raj.). Dalė ir Nijolė Valytės visų stugliškių vardu įteikė šventą paveikslą mūsų kaimo šviesuolei Elenai Vaišnorienei. Su vardo diena buvo pasveikintas ir Petras, jam uždėtas ažuolo vainikas.

Vyko diskusijos, žaidimai, ir, svarbiausia, „gyva“ muzika, kuri mūsų kaimo senoliams buvo pati nuostabiausia. Prašė ir prašė jų jaunystės laikų dainų, dainavo dainavo, šoko ir šoko...

Taip ir nepastebėjome, kaip atėjo vakaras. O sekmadienio rytą visi skubėjome į Šv. Petro ir Povilo atlaidus. Neįmanoma visko papasakoti, kad pajautum šventės dvasią, reikia joje pabuvoti.

Šventės dalyvių mintys.

Genė Tartilaitė-Vaišnorienė. Stugliuose gimiau ir augau. Ir savo žmogų čia suradau. Dabar čia praleidžiu pusę vasaros, taigi puikiai žinau, kad čia augintos daržovės skaniausios, o čiobreliai patys kvapniausi. Džiugu, kad taip galvoja ir mūsų vaikai, į Stuglius pasikviečia savo draugus.

Nuoširdus ačiū organizatoriams, kad jau trečią kartą pakviečia stugliškių suėjimą. Man patiko, kad viskas buvo ir paprasta, ir kartu iškilminga: malda už kaimo mirusius Tauragnų bažnyčioje, seniūno A. Danausko geras žodis ir dovanos, ilgas ir gausus vaišių stalas buvusiuose kaimo kultūros namuose, bendra daina ir tiesiog šiltas pažiūrėjimas vienas kitam į akis.

O džiaugsmo ir nostalgijos ašarą ištraukė du momentai. Labiausiai,

kada seserys Valytės visų stugliškių vardu pasveikino mano anytą Eleną Vaišnoriene (matote **nuotraukoje**), užauginusią gausią, gražią šeimą ir šiemet apdovanotą respublikos prezidentės. Vėliau, kada ekrane stebėjome ir bandėm atpažinti visas 33 kaimo sodybas. Taip nejučia nukeliavau į vaikystę. Kad šventė buvo tokia smagi ir įsimintina, didelis viešnios Vilmos Valienės nuopelnas. Dar ne visas dainas sudainavom, būtų gerai pratęst kitąmet...

Nijolė Aleknaitė – Maniušienė. Labai patiko nufotografuotos sodybos, spėliojom kieno, atrodo, vaikščiota kaime, viskas matyta, bet nebuvo lengva atspėti, nes pažiūrėta naujai. Smagu buvo žaisti žaidimą *Taip ir Ne*. Ilgai sėdėjom, mūsų grupelė tai ir aušros sulaukė. Duok Dieve, kad sulauktume kitų susitikimų.

Dalė Valytė. Viskas buvo nuostabu, puikus susitikimas. Kai parvažiavau namo į Trakus, kur gyvena dauguma ne lietuviai, tai ausyse dar ilgai skambėjo lietuviškos dainos, kurias dainavom Stugliuose...

Aldona Tartilienė. Vieną dieną metuose susitikti su tais, su kuriais prabėgo gražiausi vaikystės, jaunystės metai – manau, jau turi tapti tradicija. Ir ačiū visiems, kurie padėjo surengti tokią šventę, iš kurios grįžus dar ilgai norisi džiaugtis – taip gera kartu. Dėkui stugliškiams, kad laukia, kad rūpinas. Ačiū Jums, mielos sesutės Dale ir

Nijole, kad radote tiek gražių žodžių, už tokį šiltą mamytės pasveikinimą.

Matyt, nesuklysiu teigdamą, kad dauguma šventėje susirinkusių galėtų pasakyti, jog Stugliai – mieliausias širdžiai kraštas. Galbūt net panašiais, kaip per šventę nuskambėjusiais dukros Jovitos žodžiais: Nesvarbu žolėmis ar medžiais, krūmais ar stagarais apaugę. Mano takai vieninteliai tokie gražūs, basomis išvaikščioti, išbraidyti rasą dienai keliant, rankas į saulę gręžiant, žemuoges po vieną veriant. Jaučiu kiekvieną smilgą palinkusią, užuodžiu rūką, ankstyvais rytais iškrintantį. Mano pievos ramybę sielai ir akims atneša, mano akmenys kūnui tvirtybės suteikia. Kiekvienas kiemo grumstelis savas, kiekvieną kartą sugrįžus iki skausmo brangius prisiminimus apie vaikystę, tėvus, namus, draugus kuždantis. Mano medžiai kitaip žydi, mano saulė kitaip teka, mano ažuolai kitaip į dangų stiebiasi, giliau šaknis suleidę. Šis kraštas mano širdžiai mieliausias.

Iki naujų susitikimų, mieli ir brangūs Stuglių žmonės. Būkit drūti, mylimi ir mylintys.

Nuotraukose: susitikimo akimirkos.

Aldona Budreikienė „Tupi baltas gandras ant peties birželio...“

Skubėjo vaikučių dienos daržely... Taip atėjo ir birželis – su gandrais, sukančiais ratus virš mažų galvelių, su žemuogėmis, pavertom ant smilgų... Taip atkeliavo ir liepa – laikas atostogauti

Per metus tiek visko buvo: juoko, džiaugsmo, trumpų liūdesio ar nesutarimo akimirkų, žaidimų ir rimto darbo, atradimų... Vieni tapo drąsesni, savarankiškesni, kiti išmoko būti šalia draugų ir kartu žaisti, padėti draugams, pasidalinti – labai didelė pažanga. Vaikai daug sužino, įsimena žaisdami, „skaitydami“ knygeles, piešdami, dainuodami, kurdami įvairius darbelius (suskaičiuoja, kiek ir ko reikia, kokios spalvos, medžiagos...) Pasiruošia darbui priemonės. Kopijuoja savo vardus, žodžius, žiūrėk, ir mažesni raidelę prisimena... Išėję pasivaikščioti, lenktyniauja, kas ką pamatys. Įprato surasti ką nors naujo, pamatyti, kas kur pasikeitė, kartu pasidžiaugti. Kiek čia daug paukštelio! Kokie skirtingi, kaip gražiai čiulba! Vaikai stengiasi juos pažinti, o gandrą ir pamėgdžioja: „Gandrai gandrai, apskuk ratą, aš tau duosiu varlių kapą...“ – kiek džiaugsmo, kada juos „išgirsta“ ir sukasi virš galvų. Vaikai pratinami prisiliesti ir prie mūsų tradicijų. Kurdami kiekvienai šventei būdingus

darbelius, dainuodami nuotaikingas daineles, vaikai susipažįsta su papročiais, pasakoja, kaip švenčia savo namuose.

Žingsnelis po žingsnelio ir vaikas pasiruošia eiti į mokyklą. „Likit sveikos lėlės ir vaikai maži, jau knygutės kviečia mokytis mane. Pasiilgsiu žaisliukų ir linksmučių vaikučių,“ – deklamavo Jonytė. Ji puikiai pasiruošusi mokytis: geba pasakyti savo nuomonę, draugiška, savarankiška, susidraugavo su skaičiais, raidelėmis. Perskaito žodelius, labai dailiai rašo elementus, nesudėtingas raideles, lengvesnes pradeda jungti. Kūrybiški, saviti, gražūs piešinukai ir darbeliai.

Atsisveikindami palinkėjome sėkmės mokykloje: „Linkim iš visos širdelės, kad šviesus tau būtų kelias, kad linksma raidės ganytum, rastum laiko mus lankyti...”

Tą pačią dieną Jonytę pakeitė penkerių metų mergytė - prašymas lankyti grupę nuo rugsėjo. Tad vaikučių skaičius nesikeičia -

Danguolė Grabauskienė Foto pasakojimas iš VIII Aukštaitijos bendruomenių sąskrydžio

Ačiū visai šauniai komandai, kuri gražiai reprezentavo Tauragnus, ir visoms moterims, kurios padėjo pasiruošti sąskrydžiui, nors ir nevažiavo.

Sąskrydis vyko birželio 28 d. Zarasų rajone, Salako miestelio poilsiavietėje prie Luodžio ežero. Jame dalyvavo ir Tauragnų bendruomenės atstovai. Sveikinimo žodį tarė Zarasų r. meras Arnoldas Abramavičius, Salako seniūnas Renius Kisielius, Zarasų bendruomenių asociacijos prezidentas Arvydas Veikšra, Utenos VVG pirmininkė Jolita Umbrasienė.

vienuolika. Gal ir daugiau bus, nes rudenį žada ateiti dar du vaikučiai.

Prasideda atostogos. Būkite saugūs namuose, prie vandens, kelyje, visur. Iki susitikimo rudenį! Puikios vasaros, šiltų ežero bangelių ir gražių nuotykių visiems! Ir čia nejučia atkeliauja kažkur skaityti žodžiai:

Neskubėk, neskubėki užaugti
Taip trumpai leista būti vaiku.
Šokinėk per balas, dūki,
siauski, Pink gėlių vainikus,
rišk į plaukus,
Bėk ir statyk svajonių pilis,
O sutemus visad išklausyki,
Ką kalbės prieš sapnelį tavoji
širdis.

Mūsų nuotaika, kaip matote iš nuotraukų, buvo puiki, tik gaila, kad sąskrydyje buvo mažai Utenos rajono bendruomenių, tiksliau, tik tauragniškaiai...

Pasibaigus sąskrydžiui tradicinė Gerumo paukštė ir buvo perduota mūsų bendruomenei. Tai reiškia, kad kitais metais sąskrydis turėtų vykti Tauragnuose.

Valda ir Edmundas vienoje iš linksmųjų rungčių iškovojo „medalius“. Jie ilgiausiai sugebėjo šokdami nesusprogdinti baliono, kurį teko laikyti „pilvais“.

Savo kiemelyje svečius vaišiname šaltibarščiais ir šviežiomis bulvėmis. Valgyti nepasididžiavo ir Zarasų r. meras **Arnoldas Abramavičius** (kairėje).

Giedrė moka džiaugtis...

Tądien moterys apkabinusios laikė Povilą – nepamiršo pasveikinti. Povilas, atrodo, tuo nuoširdžiai džiaugėsi.

Vajasiškio bendruomenės kiemelyje vaišinomės bulvėmis ir naminiu sviestu, kurį čia pat sumušė močiutė. Galėjome paskanauti ir naminės duonos, palyginti su tauragniškių šeiminkų kepta.

Kadangi turėjome daugiausiai vyrų – net keturis, organizatoriai paprašė jų užkurti laužą, kad galėtų virti žuvienę. Žuvienė Vilmai patiko.

Zarasiškiai vaišino savu kultūriniu paveldu, vertingo vaisto gavome visi po šaukštą.

Bendra nuotrauka pasibaigus sąskrydžiui. Gerumo paukštė – pirmininkės rankose. Kartu su mumis- Utenos VVG valdybos nariai: Kuktiškių seniūnė Gražina Bivainienė, pirmininkė Jolita Umbrasienė, Saldutiškio seniūnas Bronius Šliogeris, Vyžuonų seniūnas Audrius Remeikis. Pirmoje eilėje pirmas iš kairės - Zarasų bendruomenių asociacijos prezidentas Arvydas Veikšra.

Bronė Juknevičienė

Tauragnai svetingai priėmė savanorius iš Anglijos

Tris savaites Tauragnuose gyveno keturi anglai. Jie į Lietuvą atvyko kaip projekto „New Horizons – New Beginnings“ („Naujos galimybės atveria duris nepasiekiamiems horizontams“) dalyviai. Į projektą įtraukiami žmonės, jau išėję į pensiją, bet norintys rasti kitokią veiklą, tokie, kurie sako, kad su išėjimu į pensiją gyvenimas nepasibaigia. Atvirkščiai – dabar yra laiko užsiimti sau patinkančia veikla, ir viena iš tų veiklų yra savanorystė.

Utenos Švietimo centro direktorė Vitalija Bujanauskienė man patikėjo pasirūpinti savanoriais iš Anglijos, Šiaurinio Velso. Man tai buvo ir iššūkis, ir nauja patirtis. Veiklos programą sudarėme iš anksto, per dieną savanoriai turėjo dirbti 4 valandas, visas kitas laikas – laisvalaikis. Norėjome, kad mūsų svečiai pamatytų, kokia nuostabi Aukštaitijos nacionalinio parko gamta, susipažintų su įdomiais žmonėmis, aplankytų muziejus. Jie pamatė ir sužinojo tikrai daug. Na, o darbinei veiklai dažnai trukdė lietus. Bet pagrindinį darbą – surinkti vaistažolių kolekciją – jie padarė. Ir ne tik surinko, bet ir sukūrė knygą su vaistažolių aprašymais lietuvių ir anglų kalbomis. Knygą savanoriai iš Velso paliko Tauragnų krašto muziejui, Eugenijos Šimkūnaitės edukacinei klasei. Knygą bus galima tęsti, pildyti, bet gera pradžia jau yra.

Savanoriai nuravėjo gėlių darželį prie bendrabučio, kuriame gyveno, nudažė vieną pavėsinę prie Labės ežero. Jei ne lietus,

kuris jau buvo tapęs vos ne pagrindine pokalbio tema kiekvieną rytą, būtų atlikę ir daugiau darbų. O aš jiems dėkinga už anglų kalbos pamokas. Pirmą kartą nuo studijų laikų kalbėjau angliškai! Čia aš jau giriuosi, bet susikalbėti pavyko. Žinoma, sunkiau buvo suprasti, ką anglai sako, bet jie buvo labai supratingi, kalbėdavo lėčiau, pasakydavo taip, kad suprasčiau. Labai džiaugiuosi, kad turėjau tokią puikią galimybę mokytis. Veiklų buvo daug ir įvairių, bendrauti teko nemažai, todėl padėjo ir vertėjai. Tauragnuose už pagalbą vertėjaujant esu dėkinga Kristinai Tartilaitei, Aidai Grabauskaitei. Ačiū ir mano šeimai, ypač kelionės į Vilnių metu. Ačiū ir Antanui Budvyčiui, kuris parodė svečiams savo darbus, papasakojo apie Tauragnus.

Džiaugiuosi, kad svečiai išsivežė gerus įspūdžius apie kraštą ir jo žmones. Viena iš svečių, Penny, sakė, kad patirtis buvo „labai informatyvi ir maloni“. Daug ką ji

patyrė pirmą kartą ir apie tai būtinai papasakos savo šeimai ir draugams. Sakė, kad mūsų gyvenimas, butis skiriasi nuo jų gyvenimo. Žinote, kuo labiausiai stebėjosi mūsų svečiai? Kad visi tauragniškiečiai turi daržus ir tie daržai nuravėti! Ir manęs jie klausė, ar aš jau nuravėjau savo daržą. O jau moteris, melžianti karvę, ir šieno žaginiai - tikra egzotika! O jau mūsų svetingumas – tiesiog „pribloškiantis“.

Linda, 65 metų, gyvena Velse, mažame kaime, apsuptame kalnų. Turi vyrą, keturis suaugusius vaikus ir penkis anūkus. Lindos ir jos vyro pajamos – iš viešbučio, kurį jie turi. Moteris aktyvi savanorė, dirba labdaros organizacijoje ir vietos evangelikų bažnyčioje. Linda sako, kad kelionė į Lietuvą buvo „patirtis, kurios negalima praleisti“. Džiaugiasi, kad labai daug pamatė ir sužinojo, projektas jai davė labai daug naujų idėjų. Linda labai domėjosi mūsų istorija. Vilniuje mes aplankėme Genocido muziejų. Nustebino ne tik jų susidomėjimas, bet ir įsijautimas, tragiškų pokario įvykių supratimas. Lindos akyse net buvo ašaros. Vėliau ji pasakė, kad stebisi ir žavisi mūsų tautos drąsa, atkaklumu ir ryžtingumu.

Savanoriai Irene ir Graham Thompson taip pat iš mažo kaimo. Jie vedę jau beveik 40 metų (jubiliejus bus rudenį). Turi vieną sūnų, kuris ruošiasi vestuvėms. Irene laiminga, kad galėjo išeiti į pensiją anksčiau. Iki pensijos ji dirbo universitete, mokė būsimas medicinos seseris, o prieš tapdama dėstytoja dirbo

Nuotraukoje: Savanoriai dirba prie mokyklos

Valda Žebelienė

Gelbėkit... Šiukšlės...

Ar žinote, kokia viena skaudžiausių Tauragnų seniūnijos problemų? Man atrodo - ŠIUKŠLĖS! Tiek daug apie jų išvežimą kalbėta, rašyta, kad net nesinori kartotis, bet...REIKIA.

Atėjo toks momentas, kai visi seniūnijos gyventojai privalo turėti šiukšlių kontenerius. Kiekvienam žmogui yra įvestas pastovus mėnesinis šiukšlių išvežimo mokestis. Taigi mokestį mokame visi ir kraukim šiukšles į savo kontenerius, bet... ne. Po savaitgalio prie miestelio turgelio esantys konteneriai būna per kelias eiles apkrauti maišais šiukšlių, kuriuos su mašinomis atveža

ligoninėje, kurios specializacija kardiologija. Dabar užsiima įvairia veikla vietos bendruomenėje. Graham irgi buvo universiteto dėstytojas, o dabar domisi archeologija ir žvejyba. Jis Lietuvoje jau antrą kartą, buvo atvykęs 2010 m. kaip Mokymosi visą gyvenimą programos dalyvis. (Šios programos projekte „Aš jūsų gidas! Savo krašto atskleista istorija“, dalyvavo ir mūsų bendruomenė). Abu džiaugėsi, kad Lietuvoje visi buvo labai svetingi, negailėjo savo laiko ir parodė „gražų kraštovaizdį, talentingus žmones“, supažindino su krašto istorija. Irene sakė, kad namo išvažiuoja pilna įvairios patirties ir tikrai papasakos visiems savo draugams, kokia „fantastiška vieta yra Lietuva ir Tauragnai praleisti atostogoms“. O Graham pridūrė, kad gerai pažino ir vietos alaus barą. Jo nuomone, Tauragnai labai gražūs, o žmonės šilti, draugiški ir svetingi. Projektas buvo sėkmingas, įdomus ir naudingas ne tik svečiams, bet ir mums. Perfrazuojant projekto esmę – tai ir nauja patirtis, ir naujos idėjos. Išlydint svečius, V. Bujanauskienė pasakė, kad jau turi idėjų naujam projektui. Tikiuosi, kad Švietimo centras ir ateityje bendradarbiaus su mūsų bendruomene. O projekto veikla buvo finansuojama iš Mokymosi visą gyvenimą programos, kurią Lietuvos Respublikoje administruoja Švietimo mainų paramos fondas.

pravažiuojantys. O kas darosi prie kapinių! Tie konteneriai skirti nuo kapinių surinktiems vainikams, krepšeliams, gėlėms, žolėms. Dabar naujai pastatyti žali konteneriai stiklui, geltoni – plastmasei. Atrodo, taip paprasta: sutvarkei kapavietę, atnešei šiukšles prie kontenerių ir rūšiuok. Bet ne. Viskas metama į artimiausią kontainerį arba paliekama ant žemės. Liūdniausia, kai atvežamos buitinės atliekos iš namų. Atkeliauja ir rūbai, ir batai, ir buities rakandai. Kai kas net

nepasigėdina išmesti laiškų su adresais, todėl labai lengvai galima išsiaiškinti, kas taip daro. Štai birželio pradžioje buvo atvežtos šiukšlės iš namų. Radau keletą laiškų, adresuotų Adelei Stundžaitėi, gyvenusiai Meldutiškio kaime, paskui nusipirkusiai pusę namelio A.Musteikio gatvėje Tauragnuose. Pernai ši močiutė mirė, o jos paveldėtoja ši butą neseniai pardavė. Aišku, prieš parduodant, buvo išvežama visi daiktai ir šiukšlės. Kai kas buvo sumesta į kontenerius prie kapinių. Gera žinau, kas taip padarė. Prieš keletą dienų buvo atvežtos šiukšlės iš Vilniaus. Daugybė lietuvių kalbos mokytojų metodinių knygų, tarp kurių radau ir S.Stanevičiaus vidurinės mokyklos 8a klasės mokinio Pauliaus Kelerto 1995/96 m.m. pažymių knygelę, pasirašytą klasės auklėtojos J. Kelertienės. Mokytoja, išsilavinusi moteris, o knygos keliauja į kapinių konteinerį, nors gali kaime krosnį jomis pakurti. Šias knygas surinkau ir nuvežiau į kultūros centro katilinę. Žiemą kūrikai turės kuo krosnį užkurti.

Viena moteris, atvežusi šiukšles į kapinių konteinerį ir perspėta, kad čia negalima dėti, labai pasipiktino ir pareiškė, kad komunalininkai privalo išvežti. Bet juk išvežimas seniūnijai kainuoja. Žmogus už šiukšles pats užsimoka, o už kontenerius, esančius prie turgelio ar kapinių, sumoka seniūnija. Pinigai didžiuliai. Vien už birželio mėnesį išvežtas šiukšles seniūnija sumokėjo 3000 litų. Žmonės, darykit išvadas! Už tokius pinigus gal būtų atliekami kiti darbai, pvz., nugreideriuojami ar pataisomi seniūnijos keliai link jūsų namų ar kt. Kodėl jūs tokie nesąžiningi? Darot tvarką savo namuose, o šiukšlės keliauja arba į pakele, pakrūmę, arba į seniūnijos kontenerius.

Spalio pradžioje planuojame organizuoti vakaronę, kurios metu siūloma prisistatyti kiekvienai **seniūnaitijai**: kas liaudiška daina, kas šokiu ar pasakojimu, kas etnografiniu patiekalu ir pan. Visos seniūnaitijos bus apdovanotos prizais. Dar iki renginio liko nemažai laiko, tačiau jau **skelbiame fotografijų ar video pasakojimų apie savo seniūnaitiją (kaimą) konkursą**. Atrinktos nuotraukos bus eksponuojamos renginio metu, video pasakojimai žiūrimi susirinkus į vakaronę. Kviečiame fotografuoti ir filmuoti tai, kas, jūsų manymu, bus įdomu ir kitiems pamatyti. Jūsų laukia prizai.

Trumpai

Birželio 16 d. Saldutiškio kultūros centre vyko vokalinio ansamblių šventė „Su daina per gyvenimą“, skirta tremčiais ir partizanams atminti. Šventėje dalyvavo ir Tauragnų moterų vokalinis ansamblis, vadovaujamas Vilmos Valienės, taip pat mažoji solistė Ieva Kamarauskaitė.

Liepos 1 dieną Tauragnų kultūros centre vyko Utenos Žaliaduonių teatro premjera - Gintaro Grajausko „Komiksas arba žmogus su geležiniu dančiu“. Vieną iš pagrindinių vaidmenų atliko Tauragnų seniūnas Alvydas Danauskas.

Važiuojančių į ekskursiją Ryga – Jūrmala dėmesui

Išvykstame **rugpjūčio 3 dieną** (penktadienį) **5 val.** nuo Kultūros centro. 10 val. planuojame lankyti Automobilių muziejų. Kaina 2 latai - 10 litų suaugusiems; vaikams nuo 7 metų ir senjorams nuo 62 metų – 1 latas (tai 5 litai); iki 7 metų – nemokamai. Gidas rusų kalba – apie 35 litus. Galbūt grupei bus taikomos nuolaidos.

Toliau - Rygos Zoologijos sodas. Grupėms taikomos nuolaidos. 10 suaugusių ir daugiau – 3 latai (15 litų). Vaikams (4-14 metų), studentams, pensininkams (iki 70 metų) – 2 Latai (10 Litų). Iki 4 metų ir nuo 70 metų – nemokamai.

Planuojame keltis liftu į aukščiausią Rygoje Švento Petro bažnyčios bokštą (kaina 3 latai – 15 litų).

Jei turėsime noro ir pinigų, galėsime aplankyti ir Aviacijos muziejų. Kaina – 5 latai suaugusiems ir 2 latai kitiems; gidas – 10 latų. Galbūt grupei bus taikomos nuolaidos.

Jūrmaloje už nakvynę galima bus sumokėti ir eurai, ir latai. Tai 10 eurų žmogui para arba 7 latai. Patalynė, rankšluosčiai įskaičiuoti į kainą. Kambariai be patogumų, dušai ir WC koridoriuje. Šaldytuvas vienas visiems. Jūrmaloje bendros ekskursijos nebus organizuojamos.

Kelionės kaina – nariams ir rėmėjams – 15 litų, kitiems (jei tokių bus) – 35 litai.

Nuotraukos Dainiaus Atkočiūno, Aldonos Budreikienės, Danguolės Grabauskienės, Ritos Pundzienės, Kristinos Tartilaitės, Žymanto Trimonio.

Redagavo ir maketavo Danguolė Grabauskienė
Spausdino Utenos spaustuvė

A + A Seniūnijoje liepos mėn.

mirė

VILIA MACIJAUŠKIENĖ, 51 metų;
Balčių kaimas.

Užjaučiame artimuosius.